

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

1 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 23 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 7 iulie 2020, declarat de avocatul Vadim Banaru în numele inculpatului

Paraschiv-Buga Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>02.07.2012 - 19.06.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.08.2013 - 07.11.2013,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>13.05.2014 - 23.01.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.03.2019 - 07.07.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>16.11.2020 - 01.03.2021,</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei XXXXX din 19 iunie 2013, Paraschiv-Buga Ion Petru învinuit în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a) Cod penal a fost achitat, din lipsa faptei infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală și procuror inculpatul Paraschiv - Buga I. a fost învinuit de faptul că, în perioada anilor 2008 – 2010, în timp ce domicilia în s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, împreună cu nepoata sa minoră XXXXX, știind că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 14 ani, având scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința și de a se apăra din cauza vârstei fragede, prin constrângere fizică exprimată prin tragerea de păr totodată prin constrângere psihică, intenționat în diferite circumstanțe și perioade de tip întreținea cu aceasta la domiciliu din s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, rapoarte sexuale contrar voinței minorei.

Astfel, Paraschiv-Buga I. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 171 alin (3) lit. b) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

Tot el, în perioada anilor 2008-2010 aflându-se la domiciliu din s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, concomitent cu raporturile sexuale întreținute, cu scopul satisfacerii poftii sexuale în forme perverse, profitând de imposibilitatea minorei XXXXX de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, prin constrângere fizică exprimată prin tragerea de păr totodată prin constrângere psihică, în diferite circumstanțe, de mai multe ori, regulat, intenționat, și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse, acțiunile perverse manifestându-se prin: dezgolirea corpului, atingeri indecente și mângâierea organelor genitale, demonstrarea organelor sexuale proprii, impunerea sărutării organului genital masculin și minierii acestuia cu mâinile, introducerea cu forța a penisului în cavitatea bucală a minorei XXXXX și întreținerea contrar voitei ultimei rapoarte sexuale perverse oralo-genitale până în momentul ejaculării în cavitatea bucală a minorii XXXXX

Astfel, Paraschiv-Buga I. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftii sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Instanța a statuat că inculpatul nu și-a recunoscut vina.

Totodată, s-a constatat că inculpatul din luna iulie 2008 a trecut cu traiul permanent de la părinții lui în s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, la concubina sa, viitoarea soție Buga V. în, s. XXXXX str. XXXXX, iar partea vătămată XXXXX a trecut cu traiul permanent împreună cu tatăl, Morari C. și fratele mai mic, XXXXX, de la bunicii ei, totodată și părinții inculpatului, s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, în or. XXXXX, str. XXXXX.

Locuind pe adresa or. XXXXX, str. XXXXX, pe parcursul perioadei 2008, XXXXX a fost violată sistematic tatăl ei, Morari C., pentru ce prin sentința Judecătoriai XXXXX a fost judecat.

Ori, nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor incriminate lui și el trebuie să fie achitat.

Așadar, timpul săvârșirii infracțiunii: inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunilor incriminate lui în perioada anilor 2008, 2009, 2010, fără a concretiza cel puțin pe un episod concret timpul săvârșirii infracțiunii.

Inculpatul atât la urmărirea penală cât și în judecată nu a recunoscut vina și a declarat că din luna iulie 2008 nu a mai trăit în casa din s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, locul unde se învinuiește că ar fi săvârșit infracțiunile. El a afirmat că, a trecut cu traiul în altă parte, în același sat, pe st. XXXXX, la viitoarea soție, de unde sistematic pleca la lucru în Rusia și în casa părintească venea foarte rar, însoțit de soția Buga (ulterior Paraschiv) V. Acest alibi al inculpatului este confirmat de martorii Paraschiv - Buga V., Paraschiv O., Nicolaescu Iu., Dosea I., Buga Z. și Paraschiv V.

Pătimită XXXXX a confirmat judecății că în perioada anilor 2008 - 2010 inculpatul locuia la soția sa, în altă parte.

Atât organul de urmărire penală cât și judecății au fost prezentate înscrisuri, de unde rezultă că, inculpatul Paraschiv - Buga I. sistematic ieșea și intra peste anumite

perioade de timp din/în țară. Însă organul de urmărire penală nu a dat nici o apreciere probelor cu martori și înscrisuri, nu a stabilit în care perioadă concretă a acestor ani au avut loc faptele încriminate.

Totodată, prin sentința Judecătorei Strășeni nr. XXXXX din 9 aprilie 2013, s-a constatat cu certitudine că în perioada anilor 2008 - 2011 pătimită XXXXX împreună cu fratele mai mic XXXXX și tatăl Constantin s-a stabilit cu traiul permanent în or. XXXXX, str. XXXXX, unde tatăl Morari C. sistematic a săvârșit în privința minorei XXXXX infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pentru ce a fost condamnat.

Martorul Șevcenco O. și raportul de evaluare psihologică, la care face trimitere procurorul, confirmă din cuvintele pătimatei că ultima a povestit că acțiunile inculpatului față de pătimită au avut loc până în anul 2008 (clasa IV) iar, fiind în clasa V, au trecut cu traiul permanent în or. XXXXX.

Deci, tot în această perioadă pătimită XXXXX nici de cum nu putea să trăiască permanent în s. XXXXX și să fie supusă hărțuiei sexuale de către inculpat, care la rândul său locuia permanent la alt domiciliu, la soția sa.

Locul săvârșirii infracțiunilor: după cum s-a menționat supra, inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunilor incriminate lui în casa părintească, din s. XXXXX str. XXXXX .

Supra s-a dovedit că, în perioada anilor 2008 - 2010 pătimită locuia în or. XXXXX, iar inculpatul la soția sa în s. XXXXX, str. XXXXX .

Efectuând cercetarea la locul săvârșirii pretinselor infracțiuni, instanța a constatat, că în încăperile și circumstanțele indicate de către organul de urmărire penală nu puteau fi săvârșite acțiunile incriminate inculpatului

În primul rând pătimita XXXXX, s-a dezis de declarațiile ei inițiale și a declarat că inculpatul nu a săvârșit cu ea acte sexuale și nu și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă și că l-a denunțat fals.

Astfel, în perioada anilor 2008, 2009, 2010 inculpatul nu trăia la domiciliul în s. XXXXX str. XXXXX, XXXXX, dar locuia la și împreună cu soția în s. XXXXX str. XXXXX, iar pătimita în aceiași perioadă nu locuia în s. XXXXX str. XXXXX, XXXXX, dar locuia în or. XXXXX, str. XXXXX, și instanța a considerat că, nu este stabilit timpul și locul infracțiunii și vina inculpatului nu este dovedită. În timpul, locul și circumstanțele indicate de către acuzatorul de stat nu puteau avea loc faptele imputate inculpatului nici în nici în timp și nici fizic.

Acuzatorul de stat a mai argumentat vinovăția inculpatului prin declarațiile părții vătămate XXXXX

Aceste declarații nu pot fi puse la baza învinuirii inculpatului din următoarele considerente: după cum s-a menționat supra, la urmărirea penală pătimită a fost audiată o singură dată, în ziua pornirii urmăririi penale, fără participarea reprezentantului legal, ceea ce contravine prevederilor art. 111, 481 Cod de procedură penală, deoarece audierea a avut loc la 04.04.2012, iar procura cu împuternicirile reprezentantului legal XXXXX, care este rudă apropiată cu pătimită, este datată mai târziu, cu 05.04.2012. Deci, se prezumă că reprezentantul nu a participat.

Afară de aceasta, aceste declarații sânt sumbre, cu presupuneri și nesigure.

Pătimită în judecată s-a refuzat de ele, nu sub presiunea factorilor umani, dar sub presiunea probelor în favoarea inculpatului. În judecată, inclusiv la examinarea la față

locului, ea a confirmat, că nu a fost violată de către inculpat, el nu și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă.

Reprezentantul legal, XXXXX judecății a declarat că, pătimită se află la tutela ei din aprilie 2012 și nici odată nu a povestit concret despre cele întâmplate cu inculpatul. Ea, XXXXX, avea părerea că pătimită nu spunea adevărul.

Alte probe ce ar confirma poziția inițială a pătimatei, procurorul nu a prezentat.

Constatând divergențe esențiale între depozițiile inculpatului Paraschiv – Buga I. pe de o parte și ale lui XXXXX pe de altă parte, organul de urmărire penală urma să procedeze în conformitate cu prevederile art. 113 Cod de procedură penală, pentru aflarea adevărului, înlăturarea divergențelor, ceea ce nu s-a făcut.

De aceea, așa declarații nu pot fi puse la baza învinuirii inculpatului.

Nu pot fi luate în considerație nici declarațiile pătimatei XXXXX din 02.04.2012, deoarece ele sânt date în afara dosarului penal în cauză, în procedura cercetării altui dosar penal, or dosarul în cauză a fost pornit abia la 04.04.2012. OUP Platon L. a menționat că procesul-verbal al audiere a părții vătămate XXXXX este în copie. Aceiași a declarat în ședința de judecată în calitate de martor Platon L. Ea a specificat că această audiere a avut loc în procesul cercetării altui dosar penal.

Însă această probă este lovită de nulitate, deoarece nu se știe de unde și în ce mod a nimerit în dosarul de față, nu există careva document procesual de disjungere, de ridicare, de cercetare a acestui proces - verbal și anexare la cauza examinată. Deci, această procedură este pertinentă.

Mai mult, procurorul și apărătorul au prezentat copia aceluiași proces - verbal scris manual, care are cu totul un alt conținut. Deci procesul - verbal, este copiat de pe original, după cum a menționat și martorul Platon L, fiind totodată falsificat. Apropo, din acest proces - verbal rezultă că, inculpatul a întreprins acțiunile incriminate lui, până în anul 2008.

Din aceleași motive sânt nule și depozițiile lui Șevcenco O. făcute la urmărirea penală în calitate de martor, imprimările audio - video, efectuate de asemenea în procesul administrării probelor pe alt dosar penal.

Din raportul de evaluare psihologică (f.d. 158), susținut de către autorul Șevcenco O. rezultă că XXXXX „s-a prezentat ca un copil cu semne ale subdezvoltării intelectuale și delăsării socio-pedagogice. Deficitul mintal la nivelul operațiilor cognitive superioare poate fi descris în felul următor: capacitate redusă de concentrare și instabilitate a atenției, volum diminuat al memoriei, gândire concretă, situațională, raționamente superficiale și imaginație slab dezvoltată. Tot odată, menționăm faptul că acest deficit mintal o plasează pe Valentina în categoria persoanelor credibile din punct de vedere al depunerii mărturiilor, deoarece este aptă de a memoriza și relata faptele trăite real și nu este capabilă să elaboreze (inventeze) un scenariu complicat, cum este acela relatat de ea, cu detalii și trăiri emoționale corespunzătoare.” Aici, instanța menționează încă odată ca, participând la cercetarea la fața locului și fiind pusă în fața probelor cercetate, pătimită minoră, ne fiind capabilă să elaboreze (inventeze) un scenariu complicat, cum este acela relatat de ea la urmărirea penală, în judecată a spus adevărul real existent.

3. Procuror în Procuratura raionului Strășeni, Golban Vasile a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a), 84 Cod penal, la 25 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost pe deplin dovedită prin probe pertinente și concludente.

4. Potrivi deciziei Colegiului penal al curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în aceeași instanță în alt complet de judecători.

Instanța de apel a statuat că, potrivit art. 33 alin. (3) Cod procedură penală, judecătorul nu poate participa a o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cât și pe cale ordinară sau extraordinară de atac și urmează a fi recuzat și în cazul în care a mai participat în lealitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță.

În această ordine de idei, s-a constatat că judecătorii Gavriliță M., Chiroșca I. și Lazari V. au participat la examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Morari C., tatăl părții vătămate minore XXXXX, care, prin sentința Judecătoriei Strășeni emisă la 09.04.2013, a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b), 172 alin. (3) lit. a), a¹), 84 Cod penal la 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În cadrul examinării cauzei date s-au constatat circumstanțe ce au dus la intentarea unei noi cauze penale, prezenta, reieșind din aceleași declarații a părții vătămate minore ce au stat la baza condamnării lui Morari C., care este cumnatul inculpatului Paraschiv-Buga I.

În asemenea circumstanțe, a fost încălcată compatibilitatea judecătorului și judecătorii Gavriliță M., Chiroșca Ig. și Lazari V. urmau să se abțină de la judecarea acestei cauze penale.

5. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 23 ianuarie 2019, Paraschiv-Buga Ion a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 12 ani închisoare și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 04.04.2012 până la 19.06.2013.

Instanța de fond a constatat că, Paraschiv - Buga I. în perioada anilor 2008 - 2010, în timp ce domiciliu în r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, împreună cu nepoata sa minoră, XXXXX, știind cu certitudine că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 14 ani, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința și de a se apăra din cauza vârstei fragede, și constrângere fizică exprimată prin tragerea de păr, prin constrângere psihică, intenționat, în diferite circumstanțe de loc și timp, în domiciliul situat în r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX întreținea cu aceasta raporturi sexuale contrar voinței minorei XXXXX

Paraschiv - Buga I. în perioada anilor 2008 - 2010, în timp ce domiciliu în r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, împreună cu nepoata sa minoră, XXXXX, concomitent cu raporturile sexuale întreținute, cu scopul satisfacerii sexuale în forme perverse, profitând de imposibilitatea minorei XXXXX de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, prin constrângere fizică exprimată prin tragere de păr, constrângere psihică, în diferite circumstanțe, de mai multe ori și regulat, intenționat, și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse, acțiunile perverse manifestându-se prin dezgolirea corpului, atingeri indecente și mângâierea organelor genitale, demonstrarea organelor sexuale proprii, impunerea sărutării organului genital masculin și mângâierea

acestuia cu mâinile, introducerea cu forța a organului genital masculin în cavitatea bucală a minorei XXXXX și întreținerea contrar voinței ultimei rapoarte sexuale perverse oral-genitale până în momentul ejaculării în cavitatea bucală a minorei, XXXXX

Instanța a reținut că, inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că până în anul 2007 a locuit împreună cu familia în s. r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX. Până în anul 2008, minora a locuit la tatăl său, în or. XXXXX, deoarece frecvența acolo școala. Nu cunoaște de ce XXXXX ar fi declarat că inculpatul ar fi abuzat-o sexual, nu au fost în relații de conflict.

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată în calitate de parte vătămată, XXXXX a declarat că, Paraschiv Buga I. este unchiul său, fratele tatălui, în perioada anilor 2008-2010 aceasta locuia în s. XXXXX, r-nul XXXXX, cu toată familia la bunica sa, Paraschiv V. în acea perioadă cu Paraschiv Buga I. se împăca bine, câteodată la bunica sa mai locuia și moșul său, Ion, tatăl inculpatului, anume în ce perioadă nu ține minte deoarece a trecut prea mult timp. Între ea și Paraschiv - Buga I. nu s-a întâmplat nimic, nu a pus niciodată mână să o dezbrace, pentru a da depoziții în ședința de judecată nu a fost amenințată de nimeni, fizic se simte bine. Prima dată relații sexuale a întreținut forțat cu tatăl său, pentru care acesta a fost condamnat la închisoare, în afară de tatăl ei, acesta nu a întreținut cu nimeni relații sexuale, nici cu Paraschiv-Buga I. nu a avut vre-un raport sexual, în prezent prietenește cu un băiat. Poliția a aflat despre faptul că a fost violată de către tatăl său, de la concubina acestuia, nu își amintește ce a declarat în cadrul audierii referitor la acel viol, nici dacă a declarat că relații sexuale a întreținut doar cu tatăl său.

Fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată XXXXX a declarat că, despre cele întâmplate nu a povestit nimănui deoarece îi era frică de inculpat, într-o dimineață bunica acesteia l-a văzut pe Ion cu pielea goală lângă minoră, întrebându-l ce face, acesta s-a eschivat de la răspuns. Raporturile sexuale cu inculpatul aveau loc numai când tatăl părții vătămate minore se afla în Federația Rusă, când acesta revenea inculpatul nu se mai apropia de ea. Raporturile sexuale au avut loc cu inculpatul, cât și cu tatăl său, cu Ion erau mai diferite. Ziua nu a întreținut relații sexuale cu inculpatul niciodată, numai pe timp de noapte, de la bunica sa minora a plecat când era în clasa a V-a, de aceasta nu a mai întreținut raporturi sexuale cu inculpatul. Despre cazul dat prima dată a povestit concubinei tatălui ei, care observase ceva și ulterior a povestit la poliție, când se cerceta cazul, la poliție și psihologului aceasta a spus adevărul, motivul că și-a schimbat declarațiile a fost că inculpatul a venit la minoră cu cadouri și cu bani, iar ulterior dânsa declară că îl iartă. Telefonul și calculatorul erau oferite în dar de către sora inculpatului, pe nume Olga, în prezența lui XXXXX și a lui Ion.

Fiind audiată la urmărirea penală cu participarea reprezentantului legal, partea vătămată minoră XXXXX, a declarat că, aproximativ când învăța în clasa a treia, fratele tatălui ei, Paraschiv-Buga I., a început să o agațe, o agața primele zile ea nu mai ține minte, deoarece de atunci a trecut mult timp, însă ține minte că actele se întâmplau pe timp de noapte, când ea dormea după sobă, iar fratele ei lângă bunica, în camera vecină și rămânea de una singură în cameră. Ultima dată Paraschiv-Buga I. a venit să întrețină relații sexuale cu minora într-o noaptea când învăța în clasa a cincea, data precisă nu ține minte, ce anotimp era la fel nu ține minte, deoarece aceasta se întâmpla des.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. XXXXX - 2012 din 24.05.2012, partea vătămată XXXXX suferă de „Retardare mentala moderata”, fapt care este confirmat prin datele anamnestice și datele examenului psihiatric clinic curent despre dificultăți de la începutul studiului, reducerea cunoștințelor generale, dificultăți de a face probe la diferențiere și abstractizare, interese limitate, diminuarea memoriei, gândirea concreta, situațională, raționamente primitive, superficiale, slab argumentate. Însă particularitățile psihicului ei și gradul insuficienței intelectuale depistate la ea nu sunt atât de pronunțate ca s-o lipsească de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, este în stare să perceapă just împrejurările, are capacitatea de a percepe corect circumstanțele importante pentru cauza penală. Maladia de care suferă nu o lipsește de capacitatea de a percepe corect caracterul acțiunilor violente cu caracter sexual care au avut loc. Expertizata poate depune mărturii conform stării psihice. Astfel, în momentul comiterii asupra ei a acțiunilor violente cu caracter sexual, ea putea înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate împotriva sa, le putea percepe și în prezent le poate reda (f.d. 52, 53).

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Paraschiv-Buga I. a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, individualizată prin - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor, și infracțiunea prevăzută la art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, individualizată prin acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Urmează a fi respinse argumentele apărării întemeiate pe declarațiile părții vătămate depuse în ședința de judecată, prin care neagă abuzul sexual comis de către Paraschiv-Buga I. asupra sa ori, în ședința de judecată, prin declarațiile părții vătămate coroborate cu cele ale martorilor, s-a constatat că partea vătămată a fost influențată negativ să-și schimbe declarațiile în favoarea lui Paraschiv- Buga I., context în care, fiind audiată suplimentar, partea vătămată a făcut declarații care indică direct la persoana lui Paraschiv-Buga I., circumstanțe despre care a cunoscut nemijlocit bunica părții vătămate și care coroborează cu probele administrate în proces.

Este de reținut că, partea vătămată și-a schimbat declarațiile inopinat și fără nicio explicație, pentru o perioadă de timp, fiind imposibil a stabili locul aflării, fapt ce indică asupra stării psiho-emoționale a părții vătămate în rezultatul acțiunilor de intimidare în scopul modificării declarațiilor în proces.

În acest sens, este întemeiat a menționa că, fiind audiată suplimentar la 29.09.2017, deja la împlinirea majoratului și în circumstanțele formării unei familii proprii, partea vătămată depune declarații care se deosebesc prin caracterul clar și detaliat privitor la abuzul sexual la care a fost supusă de către Paraschiv-Buga I. și care confirmă circumstanțele care au stat la baza pornirii urmăririi penale, învinuirii persoanei și care, fiind examinate complet și obiectiv în ședința de judecată constituie temei de fapt și de drept de tragere la răspundere penală în temeiul art. 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Sunt nefondate și argumentele apărării privitor la starea psiho-emoțională a victimei și pretinsa capacitate de a minți, acestea fiind combătute prin raportul de

expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. XXXXX - 2012 din 24.05.2012 conform căruia, deși partea vătămată XXXXX a suferă de „Retardare mentala moderată”, care indică asupra unor dificultăți de la începutul studiului, reducerea cunoștințelor generale, dificultăți de a face probe la diferențiere și abstractizare, interese limitate, diminuarea memoriei, gândirea concreta, situațională, raționamente primitive, superficiale, slab argumentate, particularitățile psihicului ei și gradul insuficienței intelectuale depistate la ea nu sunt atât de pronunțate ca s-o lipsească de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, este în stare să perceapă just împrejurările, are capacitatea de a percepe corect circumstanțele importante pentru cauza penală.

Astfel, maladia de care suferă nu o lipsește de capacitatea de a percepe corect caracterul acțiunilor violente cu caracter sexual care au avut loc, iar în momentul comiterii asupra ei a acțiunilor violente cu caracter sexual, ea putea înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate împotriva sa, le putea percepe și în prezent le poate reda, fapt ce se confirmă inclusiv prin declarațiile martorului Șevenco O., audiat atâta la etapa autosesizării de către organul de urmărire penală, primul contact cu victima supusă actelor de viol și acțiunilor violente cu caracter sexual, cât și la etapa judecării cauzei, deosebindu-se prin caracterul consecvent și respectiv, fiind pertinente și concludente în proces.

Mai mult, declarațiile lui Paraschiv-Buga I. în partea în care pretinde că la data comiterii faptei prejudiciabile nu se afla pe teritoriul R. Moldova sau nu se afla la domiciliu în s. XXXXX, r-nul XXXXX, la domiciliul părintesc, sunt vădit eronate, ori, plecarea peste hotarele țării nu a fost pentru perioadă determinată în timp și spațiu, precum nici nu au fost prezentate probe care să confirme că, în perioada anilor 2008 - 2010, perioadă semnificativă de timp, Paraschiv-Buga I. nu a înnoptat la domiciliul părintesc, context în care instanța apreciază critic declarațiile martorilor Dascăl I., Paraschiv-Buga V., Paraschiv O., Buga Z., Nicolaescu I. și XXXXX, ultimul fratele părții vătămate, cu care a declarat că nu este în relații bune, ori, cel puțin fizic, aceștia nu puteau să se afle permanent în aceleași circumstanțe de timp și loc, fapt ce indică asupra caracterului subiectiv al declarațiilor, constituind o formă de apărare a lui Paraschiv-Buga I., cu deosebire că martorii respectivi sunt în relații de rudenie, căsătorie și relații de rudenie în raport cu Paraschiv-Buga V., care este soția sa, astfel încât, ipoteza formulată de apărare nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente.

Privitor la declarațiile martorilor în partea în care declară că Paraschiv-Buga I. nu ar fi capabil să comită infracțiuni, precum și că victima minoră ar putea să mintă în ceea ce privește comiterea infracțiunilor împotriva sa, instanța de judecată a atestat că aceștia nu sunt martori oculari circumstanțelor care au fost comise infracțiunile și respectiv, declarațiile sunt pasibile de apreciere critică.

6. Procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Camerzan Eduard, a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a), 84 Cod penal la 20 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, practic inculpatul a primit o pedeapsă care se înclină mai mult înspre limita minimă a sancțiunii stabilite, de unul dintre articolele de care se învinuiește (între 10 și 20 ani), cum s-a stabilit 12 ani pentru art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal + 11 ani pentru art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe când în speță sunt două infracțiuni, respectiv modalitatea de calcul a pedepsei definitive, după părerea acuzării,

urma ca în sumă să stabilească un număr mai mare de ani, cel puțin o cifră mai apropiată de cea solicitată acuzare, definitiv 20 ani, care este proporțională faptelor comise de inculpat.

6.1. Au declarat apel și avocatul Banaru Vadim, cu inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cât și fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Apelanții au invocat că, instanța nu a examinat toate probele din dosar, nu s-a expus la cererile formulate de avocatul Gumeniuc I. în interesul inculpatului depuse la faza finisării urmăririi penale, cât și în ședința preliminară care a avut loc la Judecătoria XXXXX, și care sunt anexate la dosarul penal, astfel fiind lăsate fără examinare.

A admis de probe inadmisibile care urmau a fi excluse din dosar și nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare.

Declarațiile martorilor care au locuit în casa unde se pretinde că au fost săvârșite infracțiunile, instanța le-a calificat că persoanele respective nu au fost martori oculari a circumstanțelor de fapt, deși au locuit nemijlocit în acea perioadă de timp. Or cum puteau fi apreciate declarațiile martorilor Șevcenco O., care de fapt nici nu este martor reieșind din prevederile Cod de procedură penală, martorul Cotelea D., care este colaborat de poliție, care a participat la reținerea tatălui părții vătămate Morari C., Țeberneac D., care de facto este psiholog, participând la audierii a părții vătămate la centrul "AMICUL", sau a lui XXXXX și a lui Osmotescu N.

Totodată, instanța nu a stabilit nici cu aproximație perioada de timp în care a avut loc măcar un singur episod al faptelor infracționale, iarna, primăvară vară sau toamnă, sau măcar anul 2008, 2009, 2010, considerând ca și dovedite faptele indicate în rechizitoriu în lipsa stabilirii măcar cu aproximație a locului unde s-a săvârșit infracțiunea, perioada de timp sau alte circumstanțe importante ale pricinii care urmau a fi stabilite.

Analizând actele procedurale din materialul cauzei, constatăm că la f.d. 3, vol. I este redat expres planul de acțiuni pe care organul de urmărire penală urma să-l întreprindă, unde la pct. 6 este indicat că în cazul divergențelor dintre părți să fie efectuate confruntări, or, avocatul părții apărării, la finisarea urmăririi penale a venit cu o cerere prin care a solicitat să fie audiate mai multe persoane, apt respins prin Ordonanța procurorului, la care v-om referi mai detaliat.

La f.d. 10, vol. I este anexată cererea cet. Olievschi N. prin care cere organului de urmărire penală ca să fie recunoscută ca reprezentant legal al lui XXXXX, dată cu 04.04.2012. Menționăm că la 04.04.2018, minora XXXXX avea vârsta de 14 ani.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod de procedură penală, în cazul în care victima, partea vătămată, bănuitul, învinuitul nu are reprezentanți legali din rândul persoanelor indicate la alin.(1) organul de urmărire penală ori instanța de judecată desemnează din oficiu ca reprezentant legal autoritatea tutelară.

Anume autoritatea tutelară, și nici de cum cet. Olievschi N., care nu este autoritatea tutelară, or potrivit materialelor cauzei penale constatăm cu certitudine că la f.d. 11, vol. I, este Procura emisă de administrația publică locală, prin care se împuternicește ca cet. Olievschi N. să fie recunoscută ca reprezentant legal al minorei XXXXX care este datat cu data de 05.04.2012, adică după ce aceasta a participat la acțiunile de urmărire penală fără a avea careva calități și fără un temei legal.

Referindu-ne în continuare la încălcări, nu putem să nu tragem atenția instanței de judecată că la f.d. 19, vol. I, la care am făcut referire mai sus, și anume la procesul-verbal de audiere a minorei XXXXX din 04.04.2012, constatăm cu certitudine că la rubrica data, ora, indicată în colțul drept de sus, se observă că acesta a fost supus corectării, fiind corectate ora și dura timpului efectuării acțiunii procesuale, or din materialele cauzei sau a însăși procesului-verbal respectiv nu se regăsește vre-o mențiune în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) Cod de procedură penală, care redă: Orice modificare (adăugare, corectare, suprimare) făcută în cuprinsul unui act procedural este valabilă dacă aceasta este confirmată în scris, în cuprinsul sau la sfârșitul actului, de către cei care l-au semnat. Mai mult ca atât, asemenea confirmare nu este indicată.

Urmare pe lângă faptul că acest proces-verbal este lovit de nulitate, acesta nu putea fi admis ca probă nici de organul de urmărire penală, nici de instanța de judecată din motiv că este lovit de nulitatea, este corectat fără careva mențiuni și aceasta probă nu corespunde exigențelor procedurale, fiind redată expres de art. 94 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală.

Deci, este evident că actele procedurale: Cererea cet. Olievschi N. din 04.04.2012 (f.d. 10, vol. I), Ordonanța de recunoaștere ca reprezentant legal a acesteia din 04.04.2012 (f.d. 15, vol. I), Ordonanța de recunoaștere ca parte vătămată a lui XXXXX din 04.04.2012 (f.d. 18, Procesul - Verbal audiere a părții vătămate minore XXXXX din 04.04.2012 (f.d. 19, vol. I), sunt lovite de nulitate și nici nu puteau fi cercetate, ne mai vorbind ca să fie puse la baza sentinței.

În continuarea invocării erorilor procedurale, atragem atenția că la (f.d. 21, vol. I), este o copie a unui proces-verbal de audiere a lui Șevcenco O., în calitate de martor datat cu 09.04.2012 din altă cauză penală, și anume din cauza penală de învinuire a lui Morari C., tatăl lui XXXXX

Chiar și analizând conținutul acestuia, acest pretins martor, care a avut calitatea de psiholog, care a participat la acțiuni procedurale unde a fost prezentă XXXXX redă: ”În rezultatul audierii copilului XXXXX pot concluziona că mărturiile depuse sunt susținute de mesaje non -verbale, specifice cazurilor de abuz sexual.”

Martorul Șevcenco O., era în imposibilitate să indice în rezultatul audierii copilului XXXXX, dacă acest proces-verbal a fost întocmit la 09.04.2012, iar a audierea lui XXXXX la 04.04.2012 a participat doar OUP Platon L., Olievschii N. și pedagogul Țicu I., care de fapt este colaborator al IP XXXXX.

La f.d. 24, vol. I, este ordonanța privind efectuarea expertizei din 02.04.2012, din cauza penală nr. XXXXX (cauza lui Morari C.). Din conținutul acestei ordonanțe se face referire că acuza respectivă a fost pornită la 31.03.2012, în baza art. 172 alin. (3) CP, potrivit căreia în perioada anilor 2003-2012 cet. Morari C., născut la 30.10.1974, aflându-se la domiciliul său, în lipsa celorlalți membrii ai familiei, prin constrângere fizică sau psihică a fiice sale minore XXXXX, și-a satisfăcut poftele sexuale în formă perversă.

Nu este clar, în ce circumstanțe un act din altă cauză se regăsește în cauza penală a de învinuire a lui Paraschiv-Buga I., care a fost începută la 04.04.2012, pe când ordonanța privind dispunerea expertizei este datată cu 02.04.2012, adică până la începerea urmăririi penale.

Art. 255 alin. (3) Cod de procedură penală, redă expres că: ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă.

Raportul de expertiza medico - legală nr. XXXXX din 03.04.2012, probă pe care instanța de fond și-a întemeiat soluția, la fel este datat anterior începerii urmăririi penale, însă analizându-l, partea apărării solicită instanțe de judecată ca la fel ca și cu celelalte acte invocate supra să fie declarat nul, iar respectiva probă să fie recunoscută ca inadmisibilă din următoarele considerente: Din conținut acestui raport, pe partea verso este indicat: că din conținutul ordonanței pe perioada 2003-2012 a fost violată de către tatăl Morari C. Aici, onorată instanță, la fel nu putem trece cu vederea faptul că și acesta raport este o copie a unui alt raport de expertiză medico-legală, dintr-o altă cauză penală, aparent a lui Morari C., care nu figurează ca complice a lui Paraschiv - Buga I., și nici Paraschiv-Buga I. nu a figurat ca complice a lui Morari C., ceea ce denotă că din nou au fost încălcate prevederile art. 94 pct. 8 Cod de procedură penală, cât și pct. 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală.

Referitor la f.d. 29, vol. I, instanța de fond a făcut referire în sentință la corpul delict, un CD-R cu înregistrări video, însăși instanța de fond la faza judecării cauzei s-a expus asupra refuzului de a fi vizualizat acest CD-R, din motiv că a fost recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 25.05.2012 din cauza penală nr. XXXXX, care la fel este o copie a unei alte ordonanțe din cauza penală de învinuire a lui Morari C., și nu are relevanță asupra cauzei penale de învinuire a lui Paraschiv-Buga I. Astfel spus, este un corp delict din altă cauză penală.

La f.d. 115, vol. I este ordonanță de conexare a cauzei penale din 21.06.2012, prin care au fost conexeate cauzele penale nr. 2012330132 și nr. 2012330274, prin care se constată că prima cauză penală a fost pornită la 04.04.2012, iar a doua cauză penală la 18.06.2012, unde se indică că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că în perioada 2008-2010 XXXXX a fost supusă abuzurilor sexuale de către Paraschiv - Buga I., astfel acesta săvârșind infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (3) și 172 alin. (3) Cod penal.

În atare context, din nou la f.d. 120, vol. I, atestăm o copie a Procesului-Verbal de audiere a lui XXXXX din 02.04.2012, la fel care este datată anterior pornirii urmăririi penale în cauza penală nr. 2012330132 din 04.04.2012, cât și foarte important că cauza penală nr. 2012330274 a fost pornită în iunie 2012, iar acțiunea procedurală datează din luna aprilie 2012, astfel din nou revenim la cele invocate anterior, că nu este clar cum pot fi prezentate acte procedurale efectuate mai înainte de pornirea urmăririi penale.

La f.d. 129, vol. I, fără ca să fie întreprinse acțiuni de urmărire penală care să stabilească nul și să fie îndreptate spre examinarea cauzei sub toate aspectele, după anexarea aceluși proces la care s-a făcut referire, Paraschiv-Buga I. este pus sub învinuire, fără vre-o probă directă, care să poată demonstra acea bănuială rezonabilă, este pus sub învinuire definitivă și anume deja suplimentar îi este incriminat săvârșirea deja de 2 infracțiuni excepțional de grave: art. 171 alin. (3), 172 alin. (3) Cod penal din 22.06.2012.

Aici, nu pot să remarcăm că noi probe nu au fost acumulate de către organul de urmărire penală la noua învinuire, care la fel ca și în cazul ordonanței de punere sub învinuire din 05.04.2012, la fel au fost adunate niște copii ale acțiunilor de urmărire

penală din altă cauză, ca la noua învinuire să fie aduse tot aceleași copii efectuate la fel din altă cauză.

Constatând că urmărirea penală a fost efectuată superficial, avocatul inculpatului Paraschiv-Buga I., la 25.06.2012, a depus o cerere f.d. 135 vol. I, prin care a solicitat să fie efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv audieri ale martorilor, efectuarea confruntării cât și dispunerea unei expertize medico-legale, în cauza penală respectivă, ca să nu fie apreciate faptele importante doar în baza a celor copii ale expertizelor din altă cauză.

Cu regret, această cererea nu a fost satisfăcută de către organul de urmărire penală, care nu a avut drept scop stabilirea adevărului, dar expedierea în instanța de judecată a unei noi cauze penale, de săvârșire a 2 infracțiuni excepțional de grave, iar ca rezultat la f.d. 136, peste o zi de la depunere să fie emisă ordonanța procurorului Golban V., prin care să fie respinsă cererea avocatului Gumeniuc I., iar în cadrul acesteia acuzatorul să indice, fapt care și instanța de judecată urma să le rețină și anume: ”Studiind cererea nominalizată, examinând materialele cauzei penale conchid, cererea dată este neîntemeiată și pasibilă respins din următoarele considerente: cele invocate în ea spre solicitare au drept scop constatarea de fapte și circumstanțe care nu au importanță pentru cauza penală, având în vedere că în momentul comiterii infracțiunilor nu au existat careva martori și declarațiile pretenșilor martori nu vor influența nici într-un caz cercetarea sub toate aspectele completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cazului, audierea acestora ar duce la tergiversarea urmării penale.”

Referindu-ne deja la normele ce reglementează judecarea pricinii, art. 325 Cod de procedură penală redă expres că, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit rechizitoriului Paraschiv - Buga I. se învinuiește în aceea că el în perioada 2008-2010 în timp ce domiciliu în r-nul. XXXXX s. XXXXX str. XXXXX, XXXXX, împreună cu nepoata sa minoră XXXXX, știind cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 14 ani, având scopul satisfacerii poftei sexuale, profitând de imposibilitatea de a-și exprima voința și de a se apăra din cauza vârstei fragede, prin constrângere fizică exprimată prin tragerea de păr totodată prin constrângere psihică, intenționat în diferite circumstanțe și perioade de timp întreținea cu aceasta la domiciliu în s. XXXXX str. XXXXX, XXXXX, rapoarte sexuale contrar voinței minorei.

Probele acuzării pentru susținerea învinuirii au fost: declarațiile părții vătămate minore XXXXX, declarațiile martorului Șevcenco O., raportul de expertiză medico-legală din 03.04.2012, conținutul raportului de expertiză psihiatrică nr. 54 din 24.05.2012, înregistrarea video a minorei din cauza penală, la care instanța de judecată s-a expus.

Astfel, din conținutul acestor probe nicidecum nu poate fi probată vinovăția inculpatului, din simplu motiv că nici pe un episod nu a fost constatat nici faptul existenței pretinsului raport sexual sau act. La fel nu a fost stabilită cu aproximație nici perioada în care ar fi avut loc aceste acțiuni, vara - 2008, toamna - 2009, sau iarna - 2010, or în alt mod sau altul că să putem vorbi despre măcar un singur fapt de comitere a violului sau acțiunii perverse din partea lui Paraschiv - Buga I.

Referindu-ne la prevederile art. 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei infracționale, indicându-se locul, modul de săvârșire a ei.

În acest context ne v-om referi la următoarele probe: Procesul-Verbal de audiere părții vătămate XXXXX în instanța de judecată din 12.12.2014, citez: ”Am împlinit 16 ani anul trecut. Pe inculpatul Paraschi-Buga I. îl cunosc, suntem rude, el este unchiul meu, fratele tatălui meu. Se avertizează de răspundere penală conform art. 312-313 Cod penal.

La întrebarea procurorului: Mi-a fost clară învinuirea. În perioada 2008-2010 eu locuiam la XXXXX cu toată familia la bunica Paraschiv V.

Mie nu-mi este frică acum de inculpat. Cu inculpatul Paraschiv-Buga I. în perioada 2008-2010 ne împăcăm bine. Ion, moșul câteodată locuia la bunica mea, câteodată nu, concretizez nu țin minte, mult timp a trecut de atunci. Fizic astăzi mă simt bine.

La întrebarea instanței: Nu am fost amenințată de nimeni de a face declarații în instanța de judecată.

La întrebarea procurorului: Între mine și Paraschiv-Buga I. nu s-a întâmplat nimic, nu a pus mâna să mă dezbrace. Semnăturile magistraților, părții vătămate, pedagogului și a reprezentantului legal” (f.d. 187).

Proces-Verbal de audiere părții vătămate XXXXX 09.04.2015, în s. XXXXX cât am locuit, dormeam într-o odaie pe același pat cu fratele meu XXXXX, erau cazuri când dormeam și singură. Tot în această odaie dormea mătușa mea Olga, de fapt era odaia ei.

Nu-mia duc aminte câte paturi erau în odaia unde dormeam, mătușa Olga avea patul ei unde dormea, ea permanent era acasă și dormea cu noi în odaie. Paraschiv-Buga I. dormea în odaia sa, sau se ducea la soția sa, în prezent îi este soție, atunci îi era prietenă. Ion pleca mai mult la ea să doarmă. În perioada cât am locuit în s. XXXXX între mine și unchiul meu nu s-a întâmplat nimic. Relațiile între mine și unchiul Ion erau bune și ne împăcăm bine. Nu prea discutam cu unchiul Ion, doar îmi spunea să fac unele lucruri prin casă, eu sunt născută la XXXXX, am XXXXX ani. Eu am avut relații sexuale, când am avut relații sexuale prima dată a fost cu forța, eu nu am dorit, tatăl meu forțat a întreținut relații sexuale, pentru această faptă el a fost închis la închisoare. În afară de tata eu nu am avut cu nimeni relații sexuale. Cu Paraschiv-Buga I., unchiul meu eu nu am avut relații sexuale. Paraschiv-Buga I. este un om bun la suflet, nu vorbește mult, nu servește băuturi alcoolice și față de mine se comportă bine (f.d. 196-198).

Aceste două declarații făcute de către partea vătămată, care deja le-a depus sub jurământ, purtând răspundere penală, a declarat personal ceea ce de fapt și este, fără careva influențe, unde au fost prezenți atât acuzatorul de stat, pedagogul, cât și completul de judecată. Reieșind din cele expuse, aceste declarații corespund cu declarațiile martorilor părții apărării care au fost audiați, coroborând între ele și anume: Paraschiv-Buga V., Paraschiv O., Morari C., Nicolăiescu I., Buga Z., Dosea I., și martorul acuzării Crăciun M., reprezentatul legal a părții vătămate.

Caracteristică eliberată de Primăria s. XXXXX din 02.10.2012 prin care este indicat că inculpatul din vara anului 2008, după decesul tatălui a trecut cu traiul permanent în casa părinților viitoarei soții, Buga V., născută la XXXXX, situată în s. XXXXX, str. XXXXX, unde locuiește în prezent (f.d.176).

Aici, nu putem să nu tragem atenția instanței de judecată, că această caracteristică este eliberată de către primarul comunei, care nu are nici o legătură cu părțile implicate în proces, o probă prezentată de partea apărării, care a încercat să

stabilească toate circumstanțele și împrejurările, lucru care ar fi trebuit să-l efectueze organul de urmărire penală, în virtutea atribuțiilor sale. Această probă în general nu se regăsește în sentința instanței de fond, deși a fost cercetată în ședința de judecată.

Partea apărării atrage o deosebită atenție instanței de judecată, că la f.d. 38, vol. I, este Raportul de Examinare medico-legală nr. XXXXX din 22.01.2009, care a fost prezentat de partea apării, acest raport a fost efectuat în cauza penală de învinuire a lui Ambroci V., care ar fi violat-o pe partea vătămată XXXXX

Astfel, s-a stabilit că la 22.01.2009, s-a constatat că leziuni corporale lipsesc, ar himenul este integru. Ceea ce presupune că partea vătămată nu a avut raporturi sexuale cel puțin până la acea dată. Un lucru pe care partea apărării nu poate să-l treacă cu vederea, este că acuzarea i-a încriminat inculpatului și infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) Cod penal, doar după ce avocatul Pavlov V. a prezentat acest raport când inculpatul se afla în arest preventiv pentru comiterea infracțiunii prevăzute doar de art. 171 alin. (3) Cod penal. Anume după existența acestui raport, acuzarea ne având probe și temeieri rezonabile, fapt la care ne-am expus mai sus, l-a pus neîntemeiat sub învinuire pe Paraschiv-Buga I. și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) Cod penal. Or, de ce nu a fost recunoscut ca complice Paraschiv-Buga I. a lui Morarari C., dacă din declarațiile părții vătămate XXXXX, reieșea că și Paraschiv-Buga I. a abuzat sexual de ea.

Deci, este evident că pretensele faptele indicate în rechizitoriu nu coroborează cu alte probe în ansamblu, ceea ce denotă că învinuirea adusă este una formală, fiind lipsită de probe directe, care să poată proba existența măcar a unui singur episod infracțional, la care să fie indicat locul, timpul, modul de săvârșire a infracțiunii cât și probe ce ar demonstra incontestabil existența faptei infracționale.

Atragem atenția completului de judecată că potrivit f.d. 43, vol. II al procesului-verbal al ședinței de judecată din 29.09.2017, acuzatorul de stat a solicitat audierea suplimentară a părții vătămate având în vedere faptul că aceasta la urmărirea penală a făcut unele declarații, iar ulterior și le-a schimbat.

Partea Vătămată: Eu am făcut declarații anterior și susțin declarațiile date anterior. Nu doresc să dau alte declarații.

Procuror: Onorată instanță, consider că partea vătămată nu a înțeles care declarații ea le menține.

Instanța anunță o întrerupere de 10 minute, oferindu-i posibilitate părții vătămate să facă cunoștință cu declarațiile făcute la urmărirea penală.

Audierea părții vătămate în situația respectivă, cu oferirea acordării posibilității de a lua cunoștință cu declarațiile făcute anterior la faza de urmărire penală, până la începerea audierei, cu acele declarații făcute în procesul-verbal din 04.04.2012 care este lovit de nulitate absolută, și în lipsa voinței părții vătămate de a fi audiată, nu pot să cataloghez ca o lipsă de imparțialitate a completului.

Or, care a fost necesitatea de a audia suplimentar partea vătămată dacă dânsa sub sancțiunea răspunderii penale a fost audiată de 2 ori, unde a confirmat că între ea și inculpat nu a fost nimic și nu a avut careva relații sexuale.

Dece până la moment acuzarea nu a pornit nici o cauză penală de faptele lui XXXXX, dacă dânsa fiind audiată de 3 ori a dat declarații contradictorii, cum rămâne cu contradictorialitatea, egalitatea armelor?, or adevăratul scop este condamnarea unei persoane pentru faptul că nu s-a efectuat o anchetă efectivă și sa trimis un dosar în judecată pe 2 infracțiuni excepțional de grave?

Totodată, instanța de fond nu a respectat prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.

Reiterez că nu a fost prezentată nici o probă directă, care se demonstreze existența raporturilor și sau actelor sexuale, nu a fost stabilit cu aproximație nici timpul în care a fost săvârșită infracțiunea, nu este indicat locul în care a avut loc infracțiunea, cu atât mai mult s-a stabilit că inculpatul din anul 2008 locuia în alt loc unde se pretinde infracțiunea. La fel nu instanța nu sa expus asupra datelor cu privire la intrarea și ieșire inculpatului și a lui Paraschiv-Buga V. a teritoriul R. Moldova, informația din baza de date "ACCES", care este la materialele cauzei.

Art. 385 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. La fel nu există o probă care să demonstreze aceste fapt, inclusiv partea vătămată a declarat că nu a avut careva relații cu Ion, iar faptul că ulterior a fost audiată cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, cu citirea unor declarații pe care le-a făcut în anul 2012, cu încălcări de procedură, acestea nu pot fi puse la baza sentinței, or în asemenea caz celelalte probe cercetate combat aceste declarații.

Art. 385 Cod de procedură penală, alin. (1) pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Aici nici nu putem vorbi despre elementele infracțiunii, dacă nu a fost probat cu probe pertinente, concludente și utile, nici existența faptei infracționale.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, în ședința de judecată în apel, inculpatul Paraschiv - Buga I. a pledat nevinovat, totodată a susținut declarațiile prezentate în prima instanță care.

În ședința de judecată în apel, partea vătămată XXXXX a susținut declarațiile prezentate în prima instanță care, potrivit sentinței, sunt următoarele: între ea și Paraschiv-Buga I. nu s-a întâmplat nimic. Prima dată relații sexuale a întreținut forțat cu tatăl său, pentru care acesta a fost condamnat la închisoare, în afară de tatăl ei, acesta nu a întreținut cu nimeni relații sexuale, nici cu Paraschiv-Buga Ion nu a avut vreun raport sexual, în prezent prietenește cu un băiat.

Fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată, XXXXX a declarat că, raporturile sexuale cu inculpatul aveau loc numai când tatăl părții vătămate minore se afla în Federația Rusă, când acesta revenea inculpatul nu se mai apropia de ea. Raporturile sexuale au avut atât cu inculpatul, cât și cu tatăl său, cu Ion erau mai diferite.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

În această ordine de idei, relevante sunt considerentele cuprinse în sentința, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor imputate.

Poziția procesuală a părții vătămate XXXXX de retractare parțială a depozițiilor anterioare, modificarea poziției procesuale în cadrul prezentei cauze ***putându-se explica din punct de vedere psihologic prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului***, cât și din punct de vedere al posibilelor presiuni exercitate asupra sa ținând cont de specificul infracțiunii incriminate, în legătură cu ce ***instanța v-a aprecia declarațiile acesteia date în instanța de judecată în apel în mod critic, atitudinea sa oscilantă nu poate influența situația de fapt stabilită în condiții de regularitate procedurală anterior sesizării instanței***.

La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70, 75 și 84 Cod penal, astfel pedeapsa penală este aplicată inculpatului în limitele legii.

8. Avocatul Banaru Vadim a declarat recurs ordinar, solicitând casarea integrală a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, instanțele inferioare au comise mai multe erori de drept, materializate prin încălcarea normelor de drept material și procedural, prin aprecierea arbitrală a probelor, ne expunerea asupra tuturor motivelor indicate în apel. lipsa cercetării probelor în instanța de apel, imposibilității de a stabili data, timpul, locul săvârșirii infracțiunii cel puțin pe un episod, cât și probele directe ce ar demonstra existența însăși a faptei infracționale imputate și anume:

În conținutul deciziei adoptate de către Curtea de Apel Chișinău, lipsește analiza și aprecierea probelor, fiind redat doar: 12.4 în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință.

Asemenea abordare și reflectare de către instanța de apel este contrară prevederilor art. 414 alin. (2) care redă: Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Aici menționăm, că instanța de apel a transcris în decizie doar probele, fără ea să fie în esență verificate și cercetate în ședința de judecată și să le fie dată o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării acestora cu tot materialul probator, deși în cererea de apel au fost descrise detaliat argumentele asupra necesității verificării suplimentare și aprecierii probelor care demonstrează nevinovăția inculpatului, lipsa probării existenței faptei infracțiunii cât și erorile procedurale comise de organul de urmărire penală și de către instanța de fond.

Mai mult ca atât, decizia instanțe de apel în mărime măsură este o transcriere a sentinței primei instanțe (f.d. 1, 5-14), sunt redată cu alt tip de font din totalul de 17 file, ce vizează 2 infracțiuni excepțional de grave.

În conținutul deciziei, instanța de apel și-a expus poziția asupra vinovăției inculpatul sub următoarea formulare: 12.6. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii,

cercetate și apreciate în mod cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor.

Aici, facem referire la prevederile art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, care reda: La judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea I.

În această ordine de idei, coroborate cu prevederile art. 400 alin. (1) care redau; Sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, astfel instanța de apel era obligată să examineze atât în fapt cât și în drept cauza respectivă, cu examinarea tuturor motivelor indicate în cererea de apel, inclusiv să stabilească următoarele circumstanțe redate de art. 389 Cod de procedură penală și anume: (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. (3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

La fel, instanța de apel nu urmă să stabilească și să elucideze următoarele circumstanțe prevăzute de art. 394 Cod de procedură penală, 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicând-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; 2) probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe;

Aici reiterăm că pretinsul timp al comiterii infracțiunilor este indicat în rechizitoriu: perioada anilor 2008-2010, însă nu este redat nici cu aproximație când a fost săvârșită vreo acțiune infracțională din partea inculpatului, iarna, primăvara, vara sau toamna, la fel nu este stabilit nici anul 2008, sau 2009, sau 2010. Acest fapt nu a fost stabilit nici în cadrul urmăririi penale, nici la judecarea în instanța de fond și nici în instanța de apel.

Cu referire la modul săvârșirii infracțiunii, martorii acuzării care au fost audiați în instanța de judecată, deși inițial ei nu a fost indicați în rechizitoriu și anume: Șevcenco O., care a aliat că despre infracțiune din participarea la audiere a părții vătămate. Țeberneac D. a participat la audierea minorului la centrul "AMICUL" și a întocmit un raport de evaluare psihologică. XXXXX, bunicul părții vătămate a lui XXXXX, și tatăl a lui Morari C. care a fost condamnat definitiv pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) Cod penal, asupra fiicei XXXXX. Cotclea D. este colaborat al IP Strășeni, care a declarat că s-a deplasat în luna aprilie 2012 la domiciliul unde locuia minora XXXXX împreună cu tală, Morari C. și concubina acestuia Olga, unde a aflat că minora a fost abuzată de tatăl acesteia o perioadă îndelungată de timp, ei nu pot confirma sau infirma cele petrecute, din simplu motiv că acțiunile infracționale au fost comise la domiciliul din s. XXXXX str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX. El aflând despre pretinsa infracțiune comisă de Paraschiv-Buga I. din alte surse, fie din acțiunile de urmărire penală la care au participat în cauza

penală nr. XXXXX (este cauza de învinuire a lui Morari C.), tatăl părții vătămate XXXXX sau din spusele altor persoane.

În cauza nemijlocită de învinuire a lui Paraschiv-Buga I nu a fost numită nici o expertiză medico-legală a părții vătămate minore XXXXX, existând actualmente în dosarul penal 2 acte medicale și anume: Raportul de Examinare Medico-legală nr. XXXXX din 22.01.2009 (prezentat de apărare, din altă cauză penală prin care Ambroci V. se bănuia că a violat-o pe XXXXX).

Aici, este redat: ”s-a constatat că leziuni corporale lipsesc, ar himenul este integru. Ceea ce presupune că partea vătămată nu a avut raporturi sexuale cel puțin până la acea dată. Astfel învinuirile aduse de acuzare că Paraschiv-Buga I. a comis violul asupra părții vătămate XXXXX în perioada 2008 - și până la 22.01.2009 nu și-au găsit confirmarea. Raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 03.04.2012 din cauza nr. XXXXX, potrivit acestuia - fiind examinată medico-legal, asupra XXXXX nu s-au constatat careva leziuni, precum și s-a constatat că himenul este deflorat cu rupturi vechi, cicatrizate, care sunt consecințele raportului sexual în mod natural recent, ne fiind posibil de a aprecia timpul deflorării. În asemenea circumstanțe nici din raportul de expertiză medico-legală nu este clar cum himenul este cu rupturi vechi. Consecințele sunt raportul unui act sexual natural recent, însă nu poate fi stabilit timpul deflorării.

Deci, analizând aceste circumstanțe de fapt ale pricinii nu se poate stabili nici cu aproximație timpul când cel puțin a avut partea vătămată un raport sexual tradițional, însă cel puțin se constată că XXXXX până la 22.01.2009 nu a avut în general relații sexuale.

Instanța de apel eronat a reflectat în decizia din 07.07.2020 că partea vătămată a susținut declarațiile făcute în prima instanță, or dânsa în ședința din 07.07.2020 din cadrul instanței de apel a declarat că nu a întreținut niciodată raporturi sexuale și nici alte acțiuni sexuale cu inculpatul Paraschiv-Buga I. A fost supusă abuzului sexual doar din partea tatălui, Morari C., iar în timp ce era minoră și fiind audiată în instanța de judecată inițial la Judecătoria XXXXX, apoi la Judecătoria Călărași, acesta venea la ședințe cu acuzatorul de stat și era presată ea să declare ceea ce a declarat la 04.04.2012, când a fost audiată la IP Strășeni. A menționat că procesul-verbal de audierea din 04.04.2012 nu a fost scris de ea, ci de o doamnă.

La fel, în decizia instanței de apel nu este indicat motivul prin care au fost respinse probele la care apărarea a făcut referire în cererea de apel și în dezbaterile judiciare, inclusiv declarațiile părții vătămate care coroborează cu celelalte probe, inclusiv și cu declarațiile inculpatului. Mai mult ca atât, partea vătămată în ședința de judecată din cadrul instanței de apel din 07.07.2020 avea vârsta de 22 ani, având la întreținere 2 copii minori, fiind în deplină rațiune, a confirmat că nu a fost abuzată sau agresată sexual de către inculpatul Paraschiv-Buga I., acesta poziție este similară și cu cea redată în cadrul ședințelor de judecată din instanța de fond din 09.04.2015 și 12.12.2014. la care ne-am referit în cap. 3 al cererii de recurs.

Deci, urmare celor invocate în prezenta cerere de recurs, cât și având în vedere jurisprudența constantă a CtEDO, care indică că pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și

argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21.01.1999).

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia. 1986). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§3 din CoEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania. 1994).

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 6§1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul

judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 CPP, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe fiecare episod în parte, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării, nefiind clar, în special, care declarații, acestea fiind divergente, ale părții vătămate au fost admise și care respinse.

Mai mult, concluziile sumare că: *„relevante sunt considerentele cuprinse în sentința, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință...”, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie..., poziția procesuală a părții vătămate XXXXX de retractare parțială a depozițiilor anterioare, modificarea poziției procesuale în cadrul prezentei cauze putându-se explica din punct de vedere psihologic prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului, cât și din punct de vedere al posibilelor presiuni exercitate asupra sa ținând cont de specificul infracțiunii incriminate, în legătură cu ce instanța v-a aprecia declarațiile acesteia date în instanța de judecată în apel în mod critic, atitudinea sa oscilantă nu poate influența situația de fapt stabilită în condiții de regularitate procedurală anterior sesizării instanței*”, nu corespunde exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Or, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se

înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar (*art. 101, 417 alin. (1) pct. 8) CPP*);

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile date în instanța de fond ale inculpatului (*f.d. 136-138, vol. 3*), părții vătămate XXXXX . (*f.d. 187, 196, 197, vol. 2*), martorilor: Șevcenco O. (*f.d. 204-208, vol. 2*), Țeberneac D. (*f.d. 34-36, vol. 3*), XXXXX (*f.d. 75, 76, vol. 3*), Osmatescu N. (*f.d. 77-79, vol. 3*), Cotelea D. (*f.d. 84, 85, vol. 3*), Crăciun M. (*f.d. 88, 89, vol. 3*), Paraschiv - Buga V. (*f.d. 98, 99, vol. 3*), Paraschiv O. (*f.d. 105, 106, vol. 3*), Nicolaescu I. (*f.d. 109, 110, vol. 3*), Buga Z. (*f.d. 111, 112, vol. 3*), Dosca I. (*f.d. 127*), XXXXX (*f.d. 130-132, vol. 3*), Șevcenco O. (*f.d. 21, 56, 57, vol. 1*), raportul de expertiză medico-legală nr. 110 din 03.04.2012 (*f.d. 25, vol. 1*), raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 24.05.2012 (*f.d. 52-53, vol. 1*), corpul delict - înregistrarea video a audierii minorei XXXXX la 09.04.2012 (*f.d. 27-29, vol. 1*), f. d. 193-195-29, vol. 3 (*art. 101, 414 alin. (2), (6) CPP*);

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **6.I** și **8.**, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*art. 414 alin. (5) CPP*);

d) potrivit proceselor - verbale ale ședinței judiciare și materialelor cauzei, dosarul a fost distribuit completului format din judecătorii Balmuș S., Robu O. și Mânăscurtă I., a continuat judecarea cauzei completul – Furdui S., Ursu L. și Gîrbu S., dar a au finisat judecarea cauzei și pronunțat decizia contestată judecătorii Teleucă S., Gîrbu S. și Furdui S.

Totodată, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor Robu O., Mânăscurtă I. și Ursu L.

Ori, potrivit stipulărilor din art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO (*art. 30 alin. (5), 31 alin. (3), (5) CPP*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o decizie care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția

admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Vadim Banaru, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 7 iulie 2020, în privința inculpatului Paraschiv-Buga Ion XXXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 2 aprilie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Nadejda Toma
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac
Victor Boico

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală
în privința lui **Paraschiv-Buga Ion XXXXX**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în privința inculpatului Paraschiv-Buga Ion, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar cu privire la soluția adoptată, îmi exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim, urma a fi respins, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020.

3. Având în vedere materialele cauzei, consider corectă soluția instanței de apel, prin care apelul declarat de către procurorul Camerzan Eduard și de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului și de inculpat au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4. Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului, privind nemotivarea deciziei în partea ce ține de nevinovăția inculpatului, consider că temeiurilor reflectate în recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și opinia subiectivă a recurentului asupra motivelor invocate nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel respingând apelurile declarate, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc. Totodată, consider că recursul nu este motivat sub aspectul erorilor de drept, sau de fapt, lipsesc argumente plauzibile de casare a deciziei instanței de apel din 07 iulie 2020.

5. Așadar, din materialele cauzei se atestă faptul, că prin sentința Judecătorei Strășeni din 19 iunie 2013, Paraschiv-Buga Ion învinuit în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a) Cod penal a fost achitat, din lipsa faptei infracțiunii.

Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, Golban Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a), 84 Cod penal, la 25 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în aceeași instanță în alt complet de judecători.

Ulterior, prin sentința Judecătorei Strășeni din 23 ianuarie 2019, Paraschiv-Buga Ion a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 12 ani închisoare și art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal la 11 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 04.04.2012 până la 19.06.2013.

Împotriva sentinței din 23 ianuarie 2019 procurorul Camerzan Eduard, a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. b), 172 alin. (3) lit. a), 84 Cod penal la 20 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

La fel, au declarat apel și avocatul Banaru Vadim, cu inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Paraschiv-Buga Ion să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cât și fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței din 23 ianuarie 2019.

Din conținutul părții descriptive a deciziei instanței de apel din 07 iulie 2020, la capitolul stabilirii vinovăției inculpatului Paraschiv Buga Ion, instanța de apel a menționat că în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal. La fel, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunilor prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiuni prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Consider că recursul declarat de avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Paraschiv-Buga Ion nu este motivat sub aspectul criticat de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, iar argumentul invocat precum că la caz se constată că lipsește analiza și aprecierea probelor, nu poate fi reținut ca întemeiat, or, instanța de apel a preluat și a însușit motivarea primei instanțe, care este legală și întemeiată, cu respingerea argumentelor apărării, inclusiv aprecierea instanței de judecată a declarațiilor modificate ale părții vătămate XXXXX XXXXX, care a fost audiată la urmărirea penală în condiții speciale, conform prevederilor art.109, 110-1 Cod procedură penală.

Consider, că argumentele esențiale a recurentului au fost combătute în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de apel întemeiat a însușit-o integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii Albert c.România din 16.02.2010.

Referitor la argumentul recurentului precum că au fost încălcate prevederile art. 251 Cod de procedură penală, iar instanțele nu au dat răspuns la argumentele apărării privind nulitatea probelor, consider, că acesta este unul nefundat, or, instanța de apel

întemeiat și-a însușit motivarea primei instanțe, care a dat răspuns detaliat în sentință la acest argument (f.d.194, vol.III).

Argumentele avocatului Banaru Vadim precum *că instanța de apel a transcris în decizie doar probele, fără să fie în esență verificate și cercetate în ședința de judecată și să le fie dată o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării acestora cu tot materialul probator*, îl consider la fel neîntemeiat, fiind unul declarativ, or, la audierea discului ședinței de judecată se constată că au fost cercetate și verificate probele toate probele prezentate de părți, inclusiv și declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, date în cadrul urmăririi penale în condiții speciale în fața judecătorului de instrucție, inclusiv și cele date în prima instanță, părțile au avut posibilitate să pună întrebări părții vătămate, deși nu era obligatoriu conform legii audierea repetată a părții vătămate fără careva temei legal, or, aceasta a dat declarații la urmărirea penală în condițiile prevăzute la art.110-1 Cod procedură penală, fiind minoră, cu participarea și părții apărării, care au avut posibilitatea de a da întrebări. La fel, se constată că apărătorul a dat citire declarațiilor părții vătămate din raportul de expertiză din 03.04.2012 (f.d.27, vol.II), iar probele și declarațiile au fost analizate legal potrivit art.101 Cod procedură penală. Prin urmare, sentința este legală, iar instanța de apel a preluat constatările primei instanțe și a menținut-o întemeiat, or, din procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel rezultă că apărarea nu a solicitat cercetarea probelor suplimentare.

Argumentele recurentului descrise la pct.5.3. din recurs precum că decizia instanței de apel este o transcriere a sentinței primei instanțe, nu pot constitui temei de casare a deciziei, or sentința primei instanțe este o sentință de condamnare, care este legală și întemeiată și în corespundere cu prevederile art.389 Cod de procedură penală.

La fel, argumentul invocat de avocat la pct.5.4. din recurs precum că pe cauza dată de învinuire a lui Paraschiv-Buga Ion nu a fost numită nici o expertiză medico-legală a părții vătămate minore XXXXX XXXXX, existând actualmente în cauza penală 2 acte medicale, îl consider neîntemeiat și declarativ, or acest fapt nu poate duce la casarea soluției instanței de apel, or, la finisarea urmăririi penale apărarea nu a contestat acest raport care ține de starea psihică a victimei, care a declarat că a fost supusă agresiunii sexuale atât de către tatăl Morari Constantin, cât și de unchiul său – fratele tatălui Paraschiv-Buga Ion.

Argumentele recurentului descrise în pct.5.5. și 5.6. din recurs cu privire la nemotivarea respingerii argumentelor apărării privind declarațiile părții vătămate date în cadrul primei instanțe și instanței de apel, care coroborează cu alte probe și că în apel partea vătămată avea 22 de ani și a dat declarații fără presiune, care le consideră veridice, la fel sunt neîntemeiate, or instanța de apel a reiterat și a susținut constatările primei instanțe privind respingerea argumentelor apărării privind nulitatea probelor, privind declarațiile martorilor apărării Dască Ion, Paraschiv-Buga Veronica, Paraschiv Olga, Buga Zinaida, Nicolaescu Iulia și XXXXX XXXXX, care nu au fost martori oculari circumstanțelor de fapt care au avut loc în prezenta cauză, invocate referitor la modificările în declarațiile părții vătămate (pct.12.3 și pct.12.7. din decizia instanței de apel).

Prin urmare, consider întemeiate concluziile făcute de instanța de apel, precum că poziția procesuală a părții vătămate XXXXX XXXXX de retractare parțială a depozițiilor anterioare cu privire la faptul că Paraschiv - Buga I. nu ar fi fost implicat în activitatea infracțională, se apreciază că nu este argumentată temeinic, or deși aceasta la

etapa urmăririi penale, precum și audiată suplimentar în primă instanță a recunoscut acest fapt și a menținut această poziție de implicare a inculpatului Paraschiv-Buga I. în activitatea infracțională în cadrul procesului penal de învinuire a lui Paraschiv-Buga I. care are puterea lucrului judecat, modificarea poziției procesuale în cadrul prezentei cauze putându-se explica din punct de vedere psihologic prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului, cât și din punct de vedere al posibilelor presiuni exercitate asupra sa ținând cont de specificul infracțiunii incriminate, în legătură cu ce instanță v-a aprecia declarațiile acesteia date în instanță de judecată în apel în mod critic, atitudinea sa oscilantă nu poate influența situația de fapt stabilită în condiții de regularitate procedurală anterior sesizării instanței.

Am evidențiat, că la caz inculpatul a avut parte de un proces echitabil fiind respectate toate drepturile acestuia, iar partea vătămată, care la momentul comiterii infracțiunii era minoră până la 14 ani, a fost audiată de nenumărate ori, fiind încălcat principiul ne-revictimizării victimei, prevăzut de legislația națională și internațională.

Protecția efectivă a drepturilor copiilor este o condiție *sine qua non* a tuturor proceselor legale dintr-o societate democratică, unde supremația legii veghează asupra prevenirii oricăror atingeri ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin ratificarea Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, Republica Moldova și-a asumat angajamente să asigure un sistem de justiție corect, accesibil, care să ofere copiilor victime și martori respectarea și implementarea eficientă a tuturor drepturilor la cel mai înalt nivel posibil. Aceasta presupune aplicarea unui sistem de justiție prietenoasă copilului - sistem de justiție accesibil, corespunzător vârstei, **rapid**, adaptat la și concentrat pe necesitățile și drepturile copilului, inclusiv, dreptul la un proces echitabil, dreptul de a participa la procese și de a le înțelege, dreptul la viață privată, la integritate și demnitate.

La fel, îmi exprim dezacordul cu poziția instanței de recurs ordinar expusă în pct.9 lit.d) a deciziei, cu privire la constatarea încălcării normelor ce țin de componența colegiului penal al instanței de apel, și în special examinarea cauzei penale de către diferite complete de judecată, or, din materialele cauzei rezultă, că cauza a fost examinată de la începerea cercetării judecătorești și până la adoptarea deciziei de unul și același complet, instituit legal prin dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău, chestiuni care nu au fost invocate în recursul declarat de avocatul Banaru Vadim.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, iar argumentele recurentului privind achitarea inculpatului sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de respingere ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe Paraschiv-Buga Ion, cu menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

Judecător

Cobzac Elena